

Socialminister *Eva Gredals* svar (15/7 77):

Særforsorgens forpligtelser efter bistandsloven over for børn, der er åndssvage, blinde eller svagsynede, døve eller tunghøre, vanføre, epileptikere eller talelidende, og som har ophold uden for særforsorgsinstitution, omfatter alene ansvaret for, at der fra særforsorgen ydes de pågældende børn nødvendig specialbistand, samt at der sker fornøden henvisning til det almindelige sociale system, jfr. herved socialministeriets cirkulære af 30. marts 1976 om bistandslovens bestemmelser om særforsorgsinstitutioner m. v.

Det er således en kommunal opgave at sikre, at der er det fornødne antal pladser på fritidshjem eller i dagplejehjem, idet det formentlig i en periode må forudses, at det især er den sidste mulighed, som udnyttes.

Jeg er klar over, at det vil kunne volde visse problemer og praktiske vanskeligheder også af transportmæssig art, at åndssvage børn, i bestræbelserne på at normalisere forholdene, kommer i skole og ved overgangen fra børnehave til skole derfor ikke længere har et pædagogisk pasningstilbud om eftermiddagen, hvor de åndssvage børn almindeligvis ikke kan passe sig selv.

Det er derfor min hensigt at rette en opfordring til kommunerne om at være opmærksomme på spørgsmålet, således at der sikres dagplejepladser i det omfang, udbygningen af egentlige fritidshjemspladser ikke strækker til.

Af *Glistrup* (FP) til statsministeren (7/7 77):

»Vil statsministeren drage omsorg for, at fagministrene samtidig til alle folketingets 11 partier fremsender de vurderinger og beregninger omkring økonomi, beskæftigelse og betalingsbalance, som udarbejdes i tiden, indtil folketinget samles på ny?«

(Spm. nr. 368).

Begrundelse.

Alle folketingets 179 medlemmer er antagelig enige om, at den danske samfundsøkonomi er i elendig forfatning, og at det er strengt nødvendigt med indgreb hurtigst muligt fra folketingets side. Alle 179 er vi valgt på lige fod for at sørge for, at indgrebene bliver så forstandige som muligt.

Derfor forekommer det aldeles uantageligt, når presseforlydender vil vide, at regeringen vil diskriminere fire af folketingets partier re-

præsenterende 44 medlemmer – derimellem partiet med næststørst vælgertilslutning – fra hurtigst muligt at blive bekendt med, hvad embedsmænd i deres skatteyderbetalte arbejdstid udarbejder af beregninger og vurderinger til brug for folketingets mest påtrængende arbejdsopgave.

Statsministeren bedes afkræfte disse presseforlydender. Sker det ikke, må folketinget vende tilbage til arbejdsgangen fra sommeren 1974, hvor det politisk-økonomiske udvalg afholdt en mødeserie, hvorunder der ved ministersamråd og skriftlige udvalgsspørgsmål i hvert tilfælde var lige adgang for de udvalgsberettigede partier til at blive underrettet.

I øvrigt gentager jeg, at fremskridtspartiet ønsker at deltage i alle forhandlinger med henblik på de forestående indgreb; partiet er rede til at indgå som partner i et forlig, som trækker udviklingen i den rigtige retning, og som imødekommer partiets grundsynspunkter i et rimeligt forhold til partiets tilslutning i befolkningen.

Fungerende statsminister *K. B. Andersens* svar (15/7 77):

Jeg må forstå Mogens Glistrups spørgsmål således, at det, hr. Glistrup ønsker gennemført, er en ordning, hvorefter alt materiale, der produceres i samtlige ressortministerier vedrørende de nævnte, meget brede emnekredse, automatisk skulle videresendes til samtlige partier, så snart det foreligger udarbejdet. Dette skulle gælde alt, lige fra f. eks. indsamlede data og embedsmænds foreløbige vurderinger i referat- og udkastform til ministerresolutioner.

Jeg kan ikke forestille mig, at Mogens Glistrup helt har gennemtænkt, hvad dette ville indebære. Det er utvivlsomt, at administrationen simpelt hen ikke vil kunne fungere under en sådan ordning – ikke fordi noget skal skjules, men fordi både embedsmændenes og de ansvarlige ministres arbejde vil blive umuliggjort. Enhver med blot et vist kendskab til arbejdet i centraladministrationen vil kunne bekræfte dette.

Ifølge vort forfatningssystem er det regeringen, der har ledelsen af og dermed ansvaret for det arbejde, der udføres i administrationen.

Regeringen nærer naturligvis intet ønske om at forholde hverken hr. Glistrups parti eller andre nogen oplysninger, og folketinget vil til sin tid få alle nødvendige oplysninger stillet til rådighed for sin behandling af lovforslagene.